

P7_TA(2014)0109

Bahrein ning eelkõige Nabeel Rajabi, Abdulhadi al-Khawaja ja Ibrahim Sharifi juhtumid

Euroopa Parlamendi 6. veebruari 2014. aasta resolutsioon Bahreini, eelkõige Nabeel Rajabi, Abdulhadi al-Khawaja ja Ibrahim Sharifi juhtumite kohta (2014/2553(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Bahreini kohta, eriti 17. jaanuari 2013. aasta¹ ja 12. septembri 2013. aasta² resolutsioone,
- võttes arvesse oma 24. märtsi 2011. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu suhete kohta Pärsia lahe koostöönõukoguga³,
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja avaldusi Bahreini kohta, eelkõige tema 7. jaanuari, 11. veebruari, 1. juuli ja 25. novembri 2013. aasta ning 16. jaanuari 2014. aasta avaldust,
- võttes arvesse 19. septembri 2013. aasta ELi kohapealset avaldust Bahreini viimaste arengute kohta,
- võttes arvesse oma inimõiguste allkomisjoni delegatsiooni visiiti Bahreini 19.–20. detsembril 2012. aastal ja selle delegatsiooni pressiteadet, samuti Araabia poolsaare delegatsiooni visiiti 27.–30. aprillil 2013. aastal ja selle delegatsiooni pressiteadet,
- võttes arvesse ÜRO peasekretäri avaldusi, eelkõige tema 8. jaanuari 2013. aasta avaldust ning ÜRO inimõiguste ülemvoliniku pressiesindaja 6. augusti 2013. aasta avaldust,
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku 9. septembri 2013. aasta avaldust ning ühisavaldust ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo ja inimõiguste olukorra kohta Bahreinis,
- võttes arvesse 30. juunil 2013. aastal Bahreinis Manamas toimunud Euroopa Liidu ja Pärsia lahe koostöönõukogu ja ministrite kohtumist,
- võttes arvesse 1. septembril 2013. aastal Kairos toimunud Araabia Liiga ministrite nõukogu kohtumisel vastu võetud otsust asutada Bahreini pealinnas Manamas ülearaabialine inimõiguste kohus,
- võttes arvesse Bahreini sõltumatu uurimiskomisjoni (BICI) 2011. aasta novembris avaldatud aruannet ja 21. novembril 2012 avaldatud järelaruannet,
- võttes arvesse meelevaldse kinnipidamise küsimustega tegeleva ÜRO tööühma 25. juuli 2013. aasta arvamust A/HRC/WGAD/2013/12,

---

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0032.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0390.

³ ELT C 247 E, 17.8.2012, lk 1.

- võttes arvesse 25. juunil 2012. aastal vastu võetud ELi inimõiguste ja demokraatia strateegilist raamistikku ja tegevuskava,
  - võttes arvesse oma 11. detsembri 2012. aasta resolutsiooni digitaalse vabaduse strateegia kohta ELi välispoliitikas¹,
  - võttes arvesse oma 13. juuni 2013. aasta resolutsiooni ajakirjandus- ja meediavabaduse kohta maailmas²,
  - võttes arvesse inimõiguste kaitsjaid käsitlevaid ELi suuniseid, mis võeti vastu 2004. aastal ning mida ajakohastati 2008. aastal,
  - võttes arvesse 1966. aasta kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti, piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastast konventsiooni ning inimõiguste Araabia hartat, mille kõigiga Bahrein on ühinenud,
  - võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni,
  - võttes arvesse 1949. aasta Genfi konventsiooni,
  - võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et inimõiguste rikkumine Bahreinis on endiselt suur probleem; arvestades, et mitmed hiljutised Bahreini ametivõimude meetmed rikuvad ja piiravad jätkuvalt Bahreini elanikkonna eri rühmade õigusi ja vabadusi, eriti üksikisikute õigust rahumeelselt meelt avaldada, sõnavabadust ja internetivabadust; arvestades, et inimõiguslasi jälitatakse, ahistatakse ja vahistatakse süstemaatiliselt;
- B. arvestades, et Bahreini inimõiguste keskuse (Bahrain Centre for Human Rights – BCHR) esimehele ja Rahvusvahelise Inimõiguste Föderatsiooni (International Federation for Human Rights – FIDH) asepeasekretärile Nabeel Rajabile määrati 2012. aasta augustis kolmeaastane vanglakaristus, sest ta mõisteti süüdi nn ebaseaduslike kogunemiste õhutamises ja neis osalemises ning avaliku korra rikkumises ajavahemikus 2011. aasta veebruarist märtsini; arvestades, et edasikaebamise peale vähendati tema vanglakaristust kahe aastani; arvestades, et enne seda vangistust oli hr Rajabi korduvalt kinni peetud valitsuse rahumeelse kritiseerimise eest Bahreinis 2011. aastal puhkenud demokraatiat nõudvatel meelevaldustel;
- C. arvestades, et reedeks, 29. novembriks 2013. aastal oli Nabeel Rajab ära kandnud kolm neljandikku oma kaheaastasest karistusest ning teda võis seaduslikult vabastada; arvestades, et Nabeel Rajabi advokaadid esitasid 21. jaanuaril 2014. aastal kohtule kolmanda ennetähtaegse vabastamise taotluse, kuid see lükati tagasi;
- D. arvestades, et meelevaldse kinnipidamise küsimustega tegelev ÜRO töörühm on nimetanud Nabeel Rajabi kinnipidamist meelevaldseks;
- E. arvestades, et 22. juunil 2011. aastal määras erakorraline sõjakohus eluaegse vanglakaristuse Bahreini inimõiguste keskuse asutajale ja organisatsiooni Front Line

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0470.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0274.

Defenders piirkondlikule koordinaatorile, Taani kodakondsusega Abdulhadi-al-Khawajale ning ühingu National Democratic Action Society peasekretärile Ibrahim Sharifile; arvestades, et kohtuprotsess jõudis pärast kolme aastat edasikaebuste menetlemist lõpule ja karistused jäid jõusse;

- F. arvestades, et 27. jaanuaril 2014. aastal määras Manamas asuv madalama astme kriminaalkohus Abdulhadi-al-Khawaja tütrele Zainab al-Khawajale täiendava neljakuulise vanglakaristuse „valitsuse vara hävitamise” süüdistuse alusel;
  - G. arvestades, et Bahreini sõltumatu uurimiskomisjoni (BICI) aruande järgselt võtsid Bahreini ametiasutused kohustuse viia läbi reformid; arvestades, et valitsus ei ole täielikult rakendanud komisjoni põhilisi soovitusi, eelkõige ei ole vabastanud oma sõnavabaduse ja rahumeelse kogunemise õigust kasutamise eest süüdi mõistetud meeleavalduste juhte;
  - H. arvestades, et 2. septembril 2013. aastal teatas Bahrein pärast Kairos toimunud Araabia Liiga kohtumisel antud heakskiitu, et saab ülearaabialise inimõiguste kohtu asukohaks;
  - I. arvestades, et Tema Kuninglik Kõrgus kroonprints Salman bin Hamad bin Isa Al Khalifa pidas 15. jaanuaril 2014. aastal Tema Majesteedi kuningas Hamad Bin Isa Al Khalifa soovi kohaselt ulatuslikke läbirääkimisi rahvusliku konsensuse saavutamise dialoogi osalistega, sh Alwefaqi peasekretäri Sheikh Ali Salmaniga, seda esimest korda pärast 2011. aasta veebruari sündmusi;
1. mõistab hukka kõik inimõiguste rikkumised Bahreinis ja nõuab tungivalt, et Bahreini valitsus rakendaks kõik BICI aruande ja üldise korrapärase läbivaatamise soovitusel, lõpetaks igasuguse inimõiguste rikkumise ning austaks kooskõlas Bahreini rahvusvaheliste inimõiguste alaste kohustustega inimõigusi ja põhivabadusi, sh sõnavabadust nii veebis kui ka väljaspool veebi ja kogunemisvabadust;
  2. nõuab kõigi meelsusvangide, poliitiliste aktivistide, ajakirjanike, inimõiguste kaitsjate ja rahumeelsete meeleavaldajate, sh Nabeel Rajabi, Abdulhadi Al-Khawaja, Ibrahim Sharifi, Naji Fateeli ja Zainab Al-Khawaja kohest ja tingimusteta vabastamist;
  3. väljendab sügavat muret selle pärast, kuidas Bahreini ametiasutused kohtlevad Nabeel Rajabi ja teisi inimõiguslasi, lisaks sellele, et nad keelduvad teda ennetähtaegselt vabastamast, millele tal on seaduse kohaselt õigus;
  4. nõuab, et ratifitseeritaks rahvusvaheline konventsioon kõigi isikute sunniviisilise kadumise eest kaitsmise kohta;
  5. rõhutab kohustust tagada inimõiguslaste kaitse ja võimaldada neil teha tööd ilma takistuste, hirmutamise või ahistamiseta;
  6. on vastu erikohtute loomisele ja kasutamisele või sõjakohtute kasutamisele kohtumõistmiseks riikliku julgeolekuga seotud kuritegude üle;
  7. nõuab tungivalt, et Bahreini ametivõimud austaksid alaealiste õigusi, kooskõlas lapse õiguste konventsiooniga, mille osaline Bahrein on;
  8. väljendab heameelt prints Salman bin Hamad bin Isa Al Khalifa otsuse üle pidada 15.

jaanuaril 2014. aastal läbirääkimisi viie peamise opositsioonirühmituse juhtidega, et uurida, kuidas lahendada probleeme seoses rahvusliku dialoogiga, mille valitsus mõned päevad varem oli peatanud; väljendab heameelt selle üle, et opositsioon reageeris positiivselt, ning ootab rahvusliku konsensuse saavutamise dialoogi jätkumist; märgib, et ei ole muud lahendust kui Bahreini enda leitud lahendus, mis põhineb kompromissidel ja vastastikusel usaldusel; loodab, et see samm edendab tõsist ja kaasavat rahvuslikku dialoogi, mis on aluseks põhjalikele ja jätkusuutlikele reformidele eesmärgiga jõuda rahvusliku leppimiseni Bahreini ühiskonnas;

9. peab lootustandvaks siseministeeriumi ombudsmani büroo tööle hakkamist ning prokuratuuri eriuurimisüksuse loomist ning kutsub neid institutsioone üles toimima sõltumatult ja tõhusalt; väljendab heameelt riikliku inimõiguste instituudi reformimise järgse üha aktiivsema rolli ning vangide ja kinnipeetute komisjoni loomise üle, mis teostab kinnipidamiskohtade järelevalvet, et hoida ära piinamine ja väärkohtlemine; kutsub Bahreini ametivõime üles parandama vangide kinnipidamistingimusi ja kohtlemist ning andma asjaomastele kohalikele ja rahvusvahelistele organisatsioonidele juurdepääsu kinnipidamiskeskustele;
10. võtab teadmiseks Bahreini valitsuse jätkuvad jõupingutused karistusseadustiku ja õiguslike menetluste reformimisel ning ergutab valitsust seda protsessi jätkama; palub Bahreini valitsusel võtta kõik vajalikud meetmed, et tagada Bahreini kohtuvõimude nõuetekohane menetluskord, sõltumatus ja erapooletus ning lisaks tagada, et kohtud tegutseksid täielikus kooskõlas rahvusvaheliste inimõiguste standarditega;
11. ergutab ÜROd korraldama kiiresti rahumeelse kogunemise vabaduse ja ühinemisvabaduse ning piinamise ja kohtunike ja advokaatide sõltumatuse küsimustega tegeleva kolme erireportööri visiiti;
12. kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ja liikmesriike tegema koostööd, et töötada välja selge strateegia selle kohta, kuidas EL saaks nii avalikult kui ka eraviisiliselt avaldada aktiivset survet vangistatud aktivistide ja meelsusvangide vabastamiseks; kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat tegema liikmesriikidega koostööd, et tagada välisasjade nõukogu järelduste vastuvõtmine inimõiguste olukorra kohta Bahreinis, milles peaks sisalduma konkreetne nõudmine, et vangistatud aktivistid kohe ja tingimusteta vabastataks;
13. kiidab heaks Araabia Liiga otsuse asutada Manamas Araabia inimõiguste kohus ja väljendab lootust, et see võib toimida inimõiguste katalüsaatorina kogu piirkonnas; nõuab tungivalt, et Bahreini valitsus ja selle partnerid Araabia Liigas tagaksid loodava kohtu puutumatus, erapooletuse, tõhususe ja usaldusväärsuse;
14. nõuab, et nõukogu võtaks vastu asjakohased meetmed juhul, kui reformiprotsess peaks katkema või inimõiguste olukord halvenema;
15. ergutab kehtestama hukkamiste suhtes ametliku moratooriumi, et kaotada surmanuhtlus;
16. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Bahreini Kuningriigi valitsusele ja parlamendile.